

El Mimó vell

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Al sector sud del terme, a la banda est de la riera de la Torre.
Emplaçament: Ctra. BV-1211 al km. 3 (zona abocador) camí en direcció est i sud. Punt una mica elevat del coster.

Coordenades:

Latitud: 41.58112
Longitud: 1.92604
UTM Est (X): 410476
UTM Nord (Y): 4603827

Classificació

Número de fitxa: 08291 - 54
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle: XIV-XVIII
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En ruïnes
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Vacarisses

Fitxes associades:

[El Mimó](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 22/04/2010 - 02:00

Descripció

Ruïnes d'un mas que podria tractar-se de la casa originària del Mimó. Es troba situat en un terreny en pendent, encarat a migdia, a la banda est de la riera de la Torre. Es conserven restes de les parets del mas, d'una alçada aproximada d'un metre. Aquest configura una estructura allargassada (que consta de diverses habitacions), assentada en un aterrassament del coster. A la part davantera s'hi observen també estructures enderrocades i algun fragment de llinda treballada. Els murs són de pedra lligada amb morter, amb nombrosos fragments de maó o teula encastats, i amb carreus escairats a les cantoneres. A l'interior de la casa es conserva un cup o dipòsit cilíndric.

Observacions:

Jaume Morera, del Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà, va trobar als voltants de les ruïnes de la casa vella ceràmica dels segles XIII o XIV.

Uns metres més avall de la casa es conserva un pou.

Història

Sembla ser que aquestes ruïnes, situades en terrenys del mas Mimó i que foren identificades després dels recents incendis forestals, corresponen a l'edifici originari d'aquest mas. La troballa de ceràmica dels segles XIII-XIV en aquesta zona corrobora l'origen medieval d'aquest assentament. Les primeres notícies documentals del mas Mimó són de l'any 1597, quan el seu propietari, Joan Mimó, va vendre la possessió a Antic Illa, el qual en féu donació a la seva filla, Joana Illa, el 1601, amb motiu del seu casament amb Pau, hereu del Mas Torra. A aquest el succeïren Valentí Torra i després Josep Torra. Josep comandava tres masos: el Torra (amb els seus aglevats), el Mimó i l'Arbós. Va fer testament el 1683 en favor del seu fill, Josep Torra, que consta com a propietari els anys 1727 i 1759. Josep i la seva família tenien la seva residència al mas Torra, mentre que al mas Mimó hi residia un masover i el mas Arbós es trobava deshabitat. Al final del segle XVIII els propietaris van fer nombrosos establiments a rabassa morta entre les terres del mas Mimó, molts dels quals a habitants d'Olesa i Viladecavalls. Els Torra van emparentar-se amb la família Ubach, i al segle XVIII aquests van fer-se amb la propietat del mas Arbós. Sembla ser (tot i que no n'hi ha constància documental) que durant la Guerra del Francès la masia fou destruïda i, a començament del segle XIX, s'hauria reconstruït en un nou emplaçament, a l'altra banda de la riera, on actualment es manté. L'any 1887 el propietari del mas era Ramon Bardés Garoles, casat amb Antònia Safon Bardés.

Bibliografia

HERNÁNDEZ, Àngel Manuel (2009). Pàgines vacarissanes, p. 136-137

VALLS i PUEYO, Joan (1993). "El mas Mimó i el conreu de la vinya", Balcó de Montserrat, núm. 302 (octubre)

VALLS i PUEYO, Joan (1995). "El mas Torra i notícies dels masos Arbós i Mimó", Balcó de Montserrat, núm. 328 (desembre)

